

Margreet Schouwenaar, Vrouw maakt Reuring & Uitgeverij P

nodigen u en uw vrienden graag uit

op zaterdag 2 maart 2024 om 15u

in De Alkenaar, Ritsevoort 36 te Alkmaar

op de voorstelling van de nieuwe dichtbundel

MARGREET SCHOUWENAAR

**DAT IJSBEREN
EIEREN ETEN**

- **MARGREET SCHOUWENAAR** presenteert *Dat ijsberen eieren eten*.
- **ALJA SPAAN, JAN LOOGMAN & JORIS MIEDEMA** lezen gedichten en vertellen wat hen in Schouwenaars werk raakt.
- **ARIE VAN EGMOND** zingt vrolijke liedjes en **JOS VAN HEST** interviewt **MARGREET SCHOUWENAAR**.
- Uitgever **LEO PEERAER** overhandigt de eerste exemplaren.
- Tijdens de receptie signeert **MARGREET SCHOUWENAAR** haar boeken.

Gelieve te antwoorden – via de antwoordstrook hieronder – voor vrijdag 1 maart 2024 aan Uitgeverij P,
Sint-Antoniusberg 9 3000 Leuven of mail contact@uitgeverijp.be

Vanouds

Het regent, wind laat bloemen waaien als sjaals.
Appels vallen op kramakkelijke aarde, peren rotten,
de tijd krimpt. Sluit de gordijnen en vooral je ogen.
Bossen branden, dieren sterven. Mensen ook, niets
blijft recht, zo het dat al was. Open de kijkkast
waar niets het verstand te boven gaat en slaap,
slaap.

Geen ziel gelooft in de dood, pas als de maaier zijn
zeis, dan pas. En je stamelt: het was, was niet mijn
schuld, bedoeling, verantwoording, het was. Zelfs in
die allerlaatste seconde kun je nog zeggen: ik nam,
deed niet wat nodig. Ik. De dood houdt het hierbij, net
als de natuur. Het water kolkt tegen de ramen, het
probleem

is dat je het niet meer hoort, niet meer ziet; er is
geen inzicht nodig. Alleen licht voor de ander die
blijft. Iemand die jong is, moed heeft, niets weet
van lood in voeten, het onnozel doodgaan, de
gruwel die rest. Iemand die een boom plant, de messen
niet wet en hoop zet op de bescherming van hen die
niet.

‘Het ritme is Margreet Schouwenaars element: betekenis-eenheden en versregels stroken soms wel en soms niet met elkaar, wat een eindeloos geschakeerde en genuanceerde wisselwerking teweegbrengt, een wisselwerking die in proza onmogelijk is en die de beelden, de gedachten en de verhalende elementen van haar gedichten op treffende en vaak ontroerende wijze versterkt’, schreef Jan Kuijper in een beschouwing over Schouwenaars werk.

En Peter de Rijk schreef: ‘Deze dichter hanteert vele vormen en talen. Van een zeer poëtisch parlando tot een sensitieve haast romantische toon.’

‘Tussen jou en mij zijn geen woorden en ook herinneringen zijn anders van taal en in die spraakverwarring drijft een voor en een na ons uiteen en hetzelfde is niet meer.’

In haar nieuwe bundel *Dat ijsberen eieren eten* verbindt Schouwenaar opnieuw niet alleen klank en taal, maar snakt ze ook naar meningsuiting.

‘Schoonpraten wordt een kwestie van wennen, onvermogen rust in driedelig grijs breeduit op het pluche. En alles is ver. Leed wordt bijeengehouden in een kijkkast. Drommen mensen, zwart-wit op papier, worden verfrommeld. Weg doen is simpel. Een knop, een prop. Wij zijn het, de vuilnisbakken van de wereld, en we zwijgen, zodat we het hebben gehad.’

Dit alles levert niet alleen welgekozen woorden, ritme en klank op, maar ook een zekere verontrusting in deze schitterende bundel.

Schrijven

dat het mei is, dat de bomen elkaar
met groene handen raken, dat de bruggen
zich over het water buigen; dat de wegen
vol mensen zijn; licht als voorjaar, hun
stemmen halverwege een zin. Alles is nog
mogelijk. Alles is onderweg.

Dat de kauwen krassen in de voorjaarslucht,
vegen in het schijnbaar blauw; dat de weilanden
zich opnieuw ontrollen in onvermoeibaar groen.
Geheugen komt bloot. Even vraagt eeuwen.
Dat wij duren met onze stenen vuisten, stenen
muren om *van mij, van mij alleen*.

Ook al staan de ramen open, ligt alles
op straat, is de grootste kou onleesbaar;
ontbreekt de engel, breekt de aarde door
de kiem die richting weet. Alles wil opnieuw:
we zijn lang van stof, alles wil weerom, ook
wat ik niet kreeg; zelfs wat ik

al schreef.

Margreet Schouwenaar

(Schagen, 1955)

Voor MARGREET SCHOUWENAAR debuteert in 1991 met enkele gedichten in *Revisor*. In 1992 verschijnt haar debuut *De drempel die vertrek is* (Querido). Sindsdien heeft ze 14 dichtbundels geschreven, waaronder *Het wachten bezingen* (Uitgeverij P, 2011), *Waarom het vlees ontsnapt* (Uitgeverij P, 2014), en de bloemlezing *Zwijgen tot het schraapt* (Uitgeverij P, 2019).

Haar poëzie verschijnt in diverse literaire tijdschriften zoals *Hollands Maandblad*, *Het Liegend Konijn* en *Poëziekrant*.

Naast dichter is Margreet Schouwenaar ook schrijver van kinderboeken. Er verschenen inmiddels al 24 boeken van haar hand.

In 2009 volgde ze Joost Zwagerman op als stadsdichter van Alkmaar. In deze negen jaar durende functie richtte ze de *Benzame Uitvaart* op in Alkmaar, binnen de huidige stichting is ze nog altijd actief.

[www.margreetschouwenaar.nl]

ANTWOORDSTROOK

Naam: .....

Adres: .....

..... Tel.: ..... E-mail: .....

zal alleen/met ... pers. aanwezig zijn op **zaterdag 2 maart 2024 om 15u** in **De Alkenaar, Ritsevoort 36** te **Alkmaar**

tekent in voor ... ex. **DAT IJSBEREN EIERN ETEN** (64 blz.) aan de prijs van **18 euro** via overschrijving op rekening IBAN BE08 4310 5290 8113 • BIC KREDBEBB (Uitgeverij P) en vermeldt het bestelde.

haalt de bundel op bij de voorstelling.

wenst de bundel thuis te ontvangen (verzendkosten 4 euro/exemplaar).

Graag deze antwoordstrook voor vrijdag 1 maart 2024 bezorgen aan Uitgeverij P, Sint-Antoniussberg 9 te 3000 Leuven, of via contact@uitgeverijp.be - Tel: 016 23 12 45

De toegang is gratis maar inschrijven verplicht.

Ook verkrijgbaar in de betere boekhandel.